

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 08-04-18

Col·lecta:	153,59
Caixetes ciris	42,36
Caixetes:	3,05
Caixetes Càritas:	19,00
Menjador	160,00

Diumenge 22 d'abril, IV Pasqua

1ª lec. AC. 4, 8-12 Salm 118 (117):
1.4.8, 21-23, 26.28-29 **3ª lec. 1Jo. 3,**
1-2. **4ª lec Jo. 10,** 11-18

ENTERRAMENT

La setmana passada vam acompanyar amb la pregària a la família de Damiana Duran Rabasco, de 86 anys.

GRUPS REFLEXIÓ - CATEQUESI

Dissabte vinent dia 21, a 2/4 de 7 de la tarda tenim sessió de Catequesi.

CELEBRACIÓ

«La pau sigui en vosaltres», és la salutació de Jesús aquests dies a la comunitat. I aquesta pau es tornava per a ells una tasca: escampar els seus efectes i ser-ne testimonis

HORARI CELEBRACIONS

Dissabte, a les 8 del vespre

Diumenge, a les 10 i 12 del matí.

VOLUNTARIS

Vols fer de voluntari? Es necessiten -sobretot- voluntaris per

El menjador

(es necessita sobretot pel dinar)

Director/a de Coral

(des de Càritas es voldria fer una Coral i si es troba un director/a es podria començar a posar fil a l'agulla)

PREGÀRIA

“ Pare Nostre”, que estàs en les flors, en el cant dels ocells, al cor bategant; que ets a la compassió, la caritat, la paciència i el gest de perdó.

“Pare Nostre”, que estàs en mi, que estàs en aquest que jo estimo, en aquest que em fereix, en aquell que busca la veritat ...

“Sigui santificat el vostre Nom” per tot el que és bell, bo, just i misericordiós.

“ Vingui a nosaltres el vostre regne “ de pau i justícia, fe, caritat, llum i amor.

“Facis la teva voluntat”, encara que els meus precis reproduïxen a vegades més el meu orgull, que les meves necessitats reals.

“Perdona totes les meves ofenses”, els meus errors, les meves faltes. Perdona quan es torna fred el meu cor;

“Perdona”, així com jo intento perdonar a aquells que m'ofenen, fins i tot quan el meu cor està ferit.

“No em deixis caure en les temptacions” dels errors, dels vicis, de la crítica, la destrucció i l'egoisme.

“I allibereu-me de tot mal”, de tota violència, de tot infortuni, de tota malaltia. Allibereu-me de tot dolor, de tota tristesa i de tota desil·lusió.

Però, encara, si veus que aquestes dificultats són necessàries en la meua vida, que jo tingui la força i el coratge de dir: “Gràcies, Que així sigui !!! “

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

15 d'abril del 2018

Núm. 740

Diumenge III de Pasqua.

Pau a vosaltres

Els deixebles d'Emaús no es guarden la seva alegria per a ells mateixos. Tornen a Jerusalem per trobar-se amb els seus companys i parlar-los de la seva trobada amb Jesús Ressuscitat. L'alegria de la mateixa manera que l'amor són difusius: quan omplen el nostre cor desborden i es comuniquen.

Jesús es presenta als deixebles reunits i els diu: Pau a vosaltres. No és un esperit, és ell, Jesús, que va patir, va morir i que el Pare va ressuscitar. Es presenta als seus amics des d'una vida nova de plenitud en Déu. Jesús els diu també: Vosaltres sou testimonis d'això. I jo em pregunto: com el testimoni va a donar testimoni? Com passar més enllà de la por? Com viure com a persones ressuscitades, travessant parets com Jesús Ressuscitat per ser on hem d'estar, portant pau, amor, consolació? Per les nostres pròpies forces, per la sola voluntat, no ho aconseguim. Però Jesús fa una promesa, que no està en l'evangeli que aquest diumenge llegim però que li segueix immediatament al text d'avui: Mireu, jo vaig a enviar damunt vostre la promesa del Pare, vosaltres, per la vostra part, quedeu-vos a la ciutat fins que haureu estat revestits dae la força de dalt.

La promesa, la força de dalt és l'Esperit Sant. És a l'obrir-se a rebre l'Esperit Sant promès que ells podran donar testimoni i nosaltres també, amb la força de l'Esperit Sant podem donar testimoni en la quotidianitat de la nostra vida. Ser testimonis de l'amor de Déu manifestat en Jesús. Amor que venç el mal i omple les nostres vides de sentit amb la seva llum pasqual.

Maria de Jesús Chávez-Camacho

FULL INFORMATIU

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres vau entregar i vau negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el vau negar i vau demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

Salm responsorial 4, 2. 4. 7. 9

Respon-me quan t'invoco, / oh Déu que em fas justícia / M'has eixamplat el cor en els perills./ compadeix-te i escolta el meu prec.

Sapigueu que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos; / el Senyor m'escolta / sempre que l'invoco

Molts exclamen: / «En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la teva mirada.»

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en TU segur, / només en TU, Senyor

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com l'havien reconegut quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc.» I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus.

Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes.» Llavors els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

Salmo responsorial 4, 2. 4. 7. 9

Escucha cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración.

Hay muchos que dicen: “¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?”

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo.

La felicitat

*Ens busquem en la felicitat, però ens trobem en la desgràcia. (H. F. Bataille).

*La felicitat depèn més de com fem les coses que de les coses que fem. (A. Bolinches).

*La veritable felicitat costa poc; si és cara, no és de bona mena. (Châteaubriand).

*Només pot ser feliç sempre qui sàpiga ser feliç amb tot. Confuci.

*La felicitat consisteix a tenir bona salut i mala memòria. Feuillère.

*El veritable secret de la felicitat és exigir molt d'un mateix i molt poc dels altres. (A. Guinon).

*El deure té una gran semblança amb la felicitat dels altres. (Victor Hugo).

*Segurament, la bondat no fa tan feliços els humans com la felicitat els fa bons. (W. S. Landor.)

*Hi ha més persones desgraciades per manca del que és superflu que per manca del que és necessari. (Pelet de la Lozère).

*La felicitat és una estació de parada entre el poc i el massa. (C. Pollock).

*La felicitat de la vida és un treball acceptat lliurement com un deure. (E. Renan).

*La felicitat no és una estació a la qual s'arriba sinó una manera de viatjar. (M. L. Runbeck).

*El secret de la felicitat no rau en fer sempre el que és vol sinó en voler sempre el que es fa. (Tolstoi).

*Un dels avantatges de no ser feliç és que és pot desitjar la felicitat. (Unamuno).

*Sempre la felicitat ens espera en algun lloc, però a condició que no anem a buscar-la. (Voltaire.)